

לקראת שבת

ע"י מרכז חב"ד לדוברי עברית – הרב ישראל לנדא / Tel: (905)709-7770 / Fax: (905)709-7917

הבעש"ט: אקטואלי מתמיד

ככל שנלמד ליישם את דרך הבעש"ט – באהבת-ישראל, בלימוד זכות על יהודים, בהימנעות מדיבורים קשים – תגבר האחדות בתוך העם ויתקרבו המונים לאור התורה

הקיטוב בין חלקי העם מחריף. מצד אחד עומדים תלמידי-חכמים ולומדי תורה, ומהצד השני המוני יהודים שמתרחקים מחיי יהדות. יש מתיחות גדולה בין הקבוצות, וכמעט אין ביניהן שיג ושיח.

זה נראה תיאור של המצב השורר בימינו, אך זה בדיוק תיאור תקופתו של רבי ישראל בעל-שם-טוב, שבחג-השבועות הקרוב ימלאו מאתיים וחמישים שנה להסתלקותו. זו הייתה תמונת המצב בעם היהודי – נתק בין למדנים ליהודים הפשוטים, והמצואות הזאת גרמה להמוני העם להיגרר יותר ויותר אחר הגויים שמסביבם.

ואז ירדה לעולם נשמתו הגדולה של הבעש"ט, והוא הרעיף טל של תחייה על העם העייף, הצמא והמקוטב. באהבת-ישראל אמיתית, שאינה יודעת גבולות, חימם את נפשותיהם של המוני בית-ישראל. באמרותיו העמוקות גילה אור חדש בחיי התורה והמצוות. הוא לימד אך אפשר להתקרב אל הקב"ה על-ידי קיום מצווה בחמימות ובתום-לב, אך אפשר להתעלות למדרגה עליונה על-ידי מידות טובות ותפילה זכה.

היכולת לאהוב

אי-אפשר לתאר את חיי היהדות בדורות האחרונים בלא האור המיוחד שהביא הבעש"ט לעולם. שיטת החסידות שייסד התפשטה בתפוצות ישראל כאש בשדה קוצים, למרות ההתנגדות שקמה עליה בראשית דרכה. כעבור כמה דורות אנו רואים את השפעתה הברוכה בכל פינה בעם-ישראל.

מושגי-יסוד כגון אהבת-ישראל, שמחה, אמונה תמה, השגחה פרטית, תפילה בהתלהבות, אמונת צדיקים וכיו"ס כיום לחם-חוקם של כל חוגי היהדות, אבל באותם ימים זה היה חידוש כביר שהביא הבעש"ט. לנו קשה להבין זאת, שכן כל הדברים הללו מקורם בתורה, בתלמוד ובמקורותינו הקדמונים האחרים, אך עובדה היא שהבעש"ט ותלמידיו ניהלו מאבקים וויכוחים רבים על העקרונות הבסיסיים האלה.

הבעש"ט החדיר בנו את משמעותה של אהבת-ישראל אמיתית. היכולת והצורך לאהוב רשע גמור ממש כשם שאוהבים צדיק גמור. הבעש"ט לימד שאהבת-ישראל קשורה בעצם המהות היהודית, בעצם היות היהודי בנו-יחידו של הקב"ה, חלק אלוה-ממעל ממש. וכשם שהורים אוהבים את בנם-יחידם, בלי קשר למעשיו, כך צריך לאהוב כל יהודי.

הבעש"ט יצא חוצץ נגד מגידי-המוסר המפחידים, שסבבו בעיירות ישראל ואיימו על היהודים הפשוטים בעונשים נוראים מלמעלה. כמה וכמה סיפורים בידנו על ויכוחים חריפים שהתנוכח הבעש"ט עם המגידיים האלה. הוא תבע להרעיף על היהודים הפשוטים אהבה, ללמד עליהם זכות ולקרנם אל תוך המחנה.

עומק של חסידות

ללומדי התורה הביא הבעש"ט את אורה של תורת החסידות. פתאום נגלו לפניהם רבדים שלא הכירו ולא ידעו עליהם. התורה היא אותה תורה, והמצוות אותן מצוות – אך הבעש"ט חשף בהן עומקים חדשים וגילה את הפנימיות והסוד שבתוכן. וכך נקבצו אליו גאוני-ארץ ותלמידי-חכמים עצומים, נעשו תלמידיו ולאחר-מכן הפיצו את אור החסידות בשכבות נרחבות בעם-ישראל.

אין ספק שדרכו של הבעש"ט יש בה מזור גם לתחלואי דורנו. פנימיות התורה מפיחה בנו רוח-חיים ומעניקה כוח להתמודד עם הקשיים והאתגרים המיוחדים שנתחדשו בימינו. ככל שנלמד ליישם את דרך הבעש"ט – באהבת-ישראל, בלימוד זכות על יהודים, בהימנעות מדיבורים קשים ומהפחדות ואיומים על בני-ישראל – תגבר האחדות בתוך העם ויתקרבו עוד המונים לאור התורה ומצוותיה.

ובעיקר עלינו לזכור את 'עליית הנשמה' המפורסמת שעשה הבעש"ט, ובה הגיע עד היכלו של המשיח. על שאלתו של הבעש"ט: "אימתי קאתי מר?" [=מתי יבוא המשיח], ענה לו המשיח: "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה". מעיינות החסידות הם הכנה להתגלות אורו של המשיח, בגאולה הקרובה לבוא.

עם הלוח ביד

Spirit of Community Dinner

ההכנות לקראת ערב הצדעה והתרמה למרכז חב"ד לדוברי עברית בעיצומן, ולשמחתנו הרבה ישנה היענות והתעניינות מחוגים שונים.

האירוע יתקיים ביום ד', 2 ביוני 2010

נא הושיטו לנו יד

מסיבת גלידה לילדים

מסיבת גלידה ומעמד קריאת עשרת הדברות במרכז חב"ד (770 Chabad Gate) ביום רביעי הקרוב 11:30AM

תיקון ליל שבועות הכנה לקבלת התורה

לימוד בליל חג השבועות הוא הכנה לקבלת התורה שעל היהודי להרגיש כי בכל שנה התורה ניתנת מחדש.

טעם הכינוי 'תיקון' הוא שלימוד התורה בלילה שלפני מתן תורה מתקן את חטאם של בני ישראל אשר (על פי המדרש) ישנו בבוקר של מתן תורה, במקום לצפות בכיליון עיניים... והיה צורך להעיר אותם לקראת המעמד.

הדלקת נרות: 8:16PM

צאת השבת: 9:25PM

צופה לעתיד

התרגשות רבה בביתו של היהודי הכפרי. מעולם לא חלם שיזכה לביקורו של הבעל-שם-טוב באכסנייתו. בהיותו עני מרוד לא התאפשר לו מעולם לנדוד למרחקים כדי לראות את הצדיק שאורו הפציע בשמי היהדות ושמו התפרסם בכל המדינות.

עברו כמה שנים מאז חקר היהודי את האכסניה מאת אדון הכפר. זו הייתה אכסניה עזובה ולא היה מי שחפץ לחוכרה, מפני מיעוט האורחים הבאים לכפר. אך הוא קיווה שבכל-זאת יצליח להתפרנס ממנה. האדון העניק לו תנאי שכירות טובים, ואף הלוואה גדולה לקניית משקאות.

אך השנים שחלפו לא היטיבו עמו. הפרנסה הייתה מצומצמת ביותר. לעיתים קרובות הייתה האכסניה ריקה. עם זה לא עזב החסיד את ביטחונו בה' הון ומפרנס לכול, והוסיף לעבוד את ה' בשמחה ובתמימות.

עתה, בבוא הבעש"ט אליו עם כמה מתלמידיו, שמח הכפרי מאוד, וטרח להכין בעבורם סעודה ראווה.

אך פתאום פנה אליו הבעש"ט וביקש: "קופסת הטבק שלי נפלה ביער, לא-הרחק מכאן. האם תואיל לצאת לחפשה בעבורי?".

מיהר היהודי למלא את הבקשה, נטל את סוסו ויצא אל היער. בעודו הולך ומחפש הגיע לאוזניו קול אדם הזועק לעזרה. הוא החל לצעוד בעקבות הקול, ולעיניו נגלתה מרכבה הדורה, רתומה לסוסים אבירים, שגלגליה שקעו בבוץ. בתוכה ישב אדון צעיר, ולא פסק מלהודות לכפרי ששלח אליו משמים. היהודי קשר את סוסו אל המרכבה, ולאחר כמה ניסיונות הצליחה המרכבה להיחלץ מן הבוץ.

שאל הכפרי את האיש לשמו, והוא ענה כי הוא נסיך פלוני. התברר כי מהבוקר הוא תקוע ביער, ללא מזון ובגדים מתאימים. הקור העז חדר לעצמותיו. הוא נענה בשמחה להזמנת החסיד לבוא לביתו, לאכול ולהתחמם, בטרם ישוב אל אחוזתו.

בהגיע הכפרי עם הנסיך לאכסניה רמז לו הבעש"ט כי יגיש לפני הנסיך את הסעודה שהכין בעבורם. לאחר מכן אמר הבעש"ט לכפרי כי אם ירצה הנסיך לשלם לו בעד הטובה שעשה עמו, יסרב לקבל ממנו כל תגמול.

הנסיך אכל ושכב לנוח, ובבוקר קם מאושש ופנה ללכת. הוא הוציא מארנקו אלפיים רובל כסף ומסרם למארחו לאות תודה. אך הכפרי זכר את דברי הבעל-שם-טוב וסירב לקבל את הכסף.

זכור ואל תשכח

בחג השבועות באים כל הילדים והילדות – אפילו תינוקות – לבית הכנסת, לשמוע את עשרת הדברות.

קריאת התורה במרכז חב"ד בשעה 11:15 בבוקר.

נהוג לאכול מאכלי חלב ודבש, ולכך יש שני טעמים:

א. התורה נמשלה לדבש וחלב כמו שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

ב. בעת מתן תורה קיבלו בני ישראל את המצוות וביניהן החובה לשחוט בהמה לפני אכילתה, ואיסור בישול בשר וחלב בסיר אחד. כיוון שהיה זה בשבת בה השחיטה אסורה, וכן משום שכלי הבישול שברשותם שמשו בעבר לבישולי בשר עם חלב הסתפקו בני ישראל באותו היום רק במאכלי חלב לא מבושלים.

לוח זמנים

זמני כניסת ויציאת חג השבועות לשנה זו - תשע"ו וברכות הדלקת הנרות. חג השבועות חל השנה בימים רביעי וחמישי, ו', ז', סיוון – 19, 20 במאי

כניסת החג והדלקת נרות

יום שלישי 18 במאי:

- הדלקת נרות ע"י הנשים והבנות ב-20:8 בערב

הברכה:

ברוך אתה יי-א-להינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר של יום טוב.

2. ברוך אתה יי-א-להינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה.

- אחר חשיכה – תפילת ערבית

- ספירת העומר (49)

- קידוש וברכת 'שהחיינו' (ראה בסידור 'קידוש' ל-3 רגלים)

- סעודת חג

יום רביעי 19 במאי (אין הנחת תפילין)

- נוכחות במעמד קריאת התורה ועשרת הדברות בבית הכנסת

- ארוחה חלבית

- סעודת חג

- הדלקת נרות החל מ-9:30 בערב

יום חמישי 20 במאי (אין הנחת תפילין)

- תפילת החג

- סעודת חג

- הזכרת נשמות/תפילת יזכור – 11:15

- צאת החג ב-9:31 בערב

הוא מיהר אל הבעש"ט ושאל כיצד לנהוג. "הלוא אמרתי לך שלא תיקח ממנו פרוטה", השיב הבעש"ט. חזר הכפרי אל הנסיך ואמר בנחרצות: "עשיתי את המעשה שלא לשם קבלת גמול, ולא אטול ממך כסף".

הנסיך לא הסתיר את התפעלותו מיושרו של היהודי, וביקש לרשום את

"שמה תרצה יותר", שאל-תהה הנסיך והציע עשרת-אלפים רובל כסף, אך הכפרי חזר ואמר כי לא ייקח ממנו פרוטה. ואז קרא הנסיך כי ייתן לו מאה אלף רובל כסף, ובלבד שיוכל לגמול לו בעבור החסד שעשה עמו.

בשומעו סכום אדיר כזה לא ידע הכפרי את נפשו וביקש לצאת לרגע מן החדר.

שמו ושם משפחתו, כדי שיישאר אצלו לזיכרון.

כשסיפר זאת היהודי לבעש"ט עלתה הבעת קורת-רוח על פניו. הוא בירך את הכפרי כי מהיום והלאה יאיר מזלו ויעלה מעלה-מעלה, ונסע לדרכו.

כשנע הבעש"ט הביעה אשת הכפרי את אכזבתה הגדולה: "הנה טרחנו לארח את הצדיק הזה, ומה הועיל לנו? ויתרנו על סכום כסף אדיר שהיה יכול להעשיר אותנו, ונשארו בחוסר כול". הכפרי לא ענה דבר, אך ליבו היה שלם וביטחונו בדברי הבעש"ט לא עזבו.

עברו הימים ופתאום הסתמן שינוי במצבם הכלכלי של בני-הזוג. יותר ויותר אורחים עברו בכפר, התאכסנו באכסניה ושילמו בעין יפה. כעבור זמן הצליח הכפרי להחזיר לאדון את כל ההלוואה. ברבות הימים אף הרחיבו ושיפצו את האכסניה, והיא נעשתה מבוקשת מאוד באזור. ברכתו של הבעל-שם-טוב התקיימה במילואה.

חלפו שנים. יום אחד התארחו באכסניה שני סוחרים לא-יהודים. בלילה פרצה ביניהם תגרה, והאחד קם על חברו ורצחו. כדי לחפות על מעשהו רץ הרוצח למשטרה וטען כי בבוקר מצא את חברו הרג, וככל הנראה היהודי עשה את הדבר, בניסיון לשדוד את כספו של הסוחר.

מצבו של הכפרי היה בכי-רע. הוא נאסר מיד, וכעבור זמן קצר נגזר דינו למוות. ביצוע גזר-הדין היה זקוק לחתימת המושל.

כשהוצג שמו של הכפרי לפני המושל, הביקש לזכרון חד במחשבתו. זה היה הנסיך שהכפרי הציל ביער והביאו לאכסנייתו, בלי שירצה לקבל ממנו תגמול כלשהו. מיד ביקש להביא לפניו את היהודי. בברכיים כושלות התייצב הכפרי לפניו. המושל הכירו מיד, ובמעמד שרים ונכבדים סיפר כיצד הצילו הכפרי מהביצה. לאחר מכן פנה אל הסובבים אותו ושאל: "היהודי הזה ויתר על סכום כסף עצום, כדי שלא לקבל גמול על מעשה טוב שעשה. האם אפשר להאמין כי יהיה מסוגל לרצוח נפש בעבור בצע כסף?".

כל הנוכחים הסכימו עם המושל, ואז הורה המושל לחקור היטב את הסוחר השני. בחקירתו נשבר הסוחר, הודה על מעשיו, ונתלה בחוצות. ואילו היהודי שולח לביתו בכבוד גדול, והמושל אף הורה לפצותו בעין יפה על כל הסבל שנגרם לו. או-אז התברר מה חזה הבעש"ט בעיניו הטהורות שנים רבות קודם לכן.

קורא נכבד, אנו מקווים שאתה נהנה לקרוא את החומרים של גיליונות "לקראת שבת". הקדשות ומתן חסות הן המאפשרות לנו להמשיך בתפוצת הגיליון. לפרטים ניתן להתקשר למרכז חב"ד לדוברי עברית